

Setkání - to je většinou příjemná věc. Lidé si po kratší či dlouhé době pohovoří, vymění zkušenosti, zavzpomínají či si společně zazpívají. Všechny tyto činnosti - navíc posílené poslechem dobré hudby - nabízí i folkové "**Setkání na Konopišti**", které v malém přírodním amfiteátru uprostřed konopištského parku pořádá naše nejvýraznější hudební sdružení Folk&Country. Amfiteátr je vsuktu příjemný, neboť ho z jedné strany obklopuje Růžová (botanická) zahrada, ze strany druhé rybník s možností osvěžení v horkých dnech a do třetice mohutná silueta konopištského zámku s dominantní přilehlou věží. Prostě idylka. Letošní ročník, který byl uspořádán v nechvalně proslulý den nezákonné okupace státu spojenecké Varšavské smlouvy - tj. 21. srpna 1999, se velice vydařil. Sice bylo zpočátku trochu zamračeno ale v 15:00 hodin - v době začátku festivalu si počasí dalo říct a na návštěvníky se usmálo i slunce. Nic nebránilo tomu, aby se mohl rozjet hudební maratón čítající 17 účinkujících.

Startovní číslo jedna patřilo teplickému **Čtyrlístku**, který ho svými spirituály rozjel na jedničku. Zahrál i známý spirituál "Joshua když dobyl Jericho" a do diváků začala proudit pohoda z dobré hudby. Následující

Amfora z Týnce nad

Sázavou, kde se Setkání dříve konalo, pustila do lidí další watty příjemné pohody skrz tóny bouřlivého rock 'n' rollu i klidného folku. Trochu historicky až "klíčově" zazněly písně "Charlie" a "Sonet" v podání čáslavské kapely

Jitrocel

, která se svým příjemným folkem soutěžila na letošní náměšťské Zahradě o krtečka (obdoba plzeňské či ústecké trofeje "porty" - pozn. autor) a skončila na pěkném čtvrtém místě. Plzeňská

Fregata

upoutala jak nápadně a vkusně oblečenou zpěvačkou Radkou Tomáškovou v červeném saku, tak svými folkovými písněmi podpořenými flétnami, dvěma zpěvačkami a vynikajícím mandolinistou, který má angažmá ve vícero západočeských kapelách. Další vystupující s sebou přinesl "Bouři" a "Písek" a písně Mikiho Ryvolý. Kdo jiný než

Nezmaři

mají možnost si pohrávat s přírodními živly, ukrytými v hlasech svých zpěvaček a hudebních nástrojích mužského trojlístku. Nezbyvá než zvolat bouřlivé umíí, neboť si to stoprocentně zaslouží. Jedna bouře odchází a přichází smršť v podobě bouřlivých textů a melodií z pera Michala Braxatorise, v podání autorovy kapely

Bafalo

. Zazněly jeho hity "Tučňáci z Patagonie" a "Opilecká", podpořené bezva šlapající bluesovou foukací "garmoškou". Že od blues není daleko ke swingu, to ví i kapela

Bára a mariáš

, která tyto dva proudy hraje. Dominantou této skupiny je zpěvačka Bára Kubátová, která za muzikantské i pěvecké podpory mužské části kapely zazpívala pěkně šlapající písně "Blues o kartách a vitriolu" a "Ptáci nad městem" (druhá z autorské dílny Vládi "Šaolína" Konopase). Tábořský

Telegraf

mi svým hudebním projevem zpočátku připomínal brněnské Kameloty, ale nakonec se z jejich autorské produkce vylíhl dosti specifický a osobitý beatový folk. Své muzikantské umění

předvedli i v odpichovce "Noční autobus". Pražsko-liberecká

Devítka

už není žádným nováčkem na scéně, neboť se chystá natočit již třetí desku. Že má z čeho, předvedla i ve svém bloku písní. Kuriózním momentem jejich vystoupení byl duet při písni "Holka od koní", který ztvárnila Jindřiška Petráková s Davidem Hofrichtrem. Dalším poslem dobré pohody z krajiny beze lvů se stala liberecká folkrocková až bluesová kapela

Jarret

. Zahrála například Claptonův blues "Nobody Knows You When You're Down and Out" ("Nikdo tě nezná, když jsi vyřízený") nebo autorskou píseň "Hic non sunt leones" ("Zde nejsou lvi"). Bombastický úspěch (jako vždy) měli brněnští trampfolkovi

Kameloti.

Tentokrát zazněly převážně starší písně - "Cikáni", "Amulet", "Zachraňte koně" ad., neboť přijeli bez Jardy Zoufalého, který byl nemocný. Proto s nimi vystoupil i jejich manažer (dřívější člen kapely) Vladimír Chromeček, zastupující rytmickou část kapely. Bylo to perfektní slyšet je zase skoro ve staré sestavě. Následující pražský

Kvokál

se představil jako jeden z vítězů letošního zahradního krtečka. Že to bylo oprávněné předvedl ve spirituálech "Soudný den" a "Haleluja" a v písni "Cikánská". Myslím, že v nich bude mít Spirituál kvintet dobré následovníky. Největší bombou festivalu však byla kapela

Nadoraz

z Hradce Králové, která doslova vstala z mrtvých. Její jazz a swing rozhoupal už dosti bujaré posluchačstvo při písních "Ježišmarjá, já jsem tak zdravej" či "Humoreska". Zajímavé bylo i nástrojové obsazení - saxofon, trubka, banjo, tahací harmonika, elektrická a basová kytara. Následující pražská keltská

Asonance

předvedla něco ze svých morbidních písní. Keltský hudební projev podpořily i tradiční hudební nástroje - dudy a bubínek bodhrán. Z jejich produkce byly nejlepší songy "Krutý bratr" a "Dva havrani". Druhou předposlední kapkou do vřejícího kotle publika byl plzeňský bluegrassový ekvilibrista -

COP

s hostujícím houslistou Petrem Slámou z amerického lousianského města Saint Luise (bývalý člen kapely). Zahráli tradiční věci jako "Pár minut", "Nákladák", "Stopy kol", "Se psy" a další hity. Prostě umí a jsou naší bluegrassovou špičkou. Konec dobrý - všechno dobré, tak praví české přísloví a je to svatá pravda. Neboť to nejlepší přišlo nakonec -

Žalman & Spol.

a

Druhá tráva

s Robertem Křesťanem. Obě kapely zahrály to nejlepší, co umí - u Žalmana to byly např. písně "Divokej horskej tymián", "Picadilly", "Kóta 8000" (od Jirky moravského Brabce) nebo "Všech vandráků múza"; u Druhé trávy např. písně "Krvavá Marie", instrumentálka "Spain" od Chicka Korey, "Telegraph road" a "Panenka". Zatímco Žalman je špičkou v českém folku, tak Robert Křesťan zase v bluegrassu a newgrassu. Tímto skončila sedmnáctistupňová lavina soutěživých a začala doba nočních muzikantských sessionů až do nedělního odpoledne. Nebylo by ani možné a myslitelné jít po tomto živelném hudebním setkání spát.